

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXCVII. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1916.

Treść: *M* 412. Rozporządzenie o zgłaszaniu zagranicznych papierów wartościowych.

412.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 14. grudnia 1916,

o zgłaszaniu zagranicznych papierów wartościowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, jak następuje:

§ 1.

Zagraniczne papiery wartościowe należy zgłaszać zgodnie z następującymi postanowieniami:

1. Działające w krajach austriackich instytucje bankowe i kredytowe oraz wojenna kasa pożyczkowa, następnie wszystkie firmy, wykonujące w Austrii czynności handlowe sposobem zarobkowania, mają zgłaszać te zagraniczne papiery wartościowe, znajdujące się u nich bez zamknięcia w przechowaniu albo w zastawie, które są u nich w schowaniu alboważ pod ich nazwiskiem złożone są zagranicą jako depozyt lub zastaw; również jest ich obowiązkiem zgłaszać znajdujące się zagranicą zagraniczne papiery wartościowe, jeżeli wręczono im bez zamknięcia kwity depozytowe lub zastawne na te papiery wartościowe, alboważ inne poświadczenia, odnoszące się do ich złożenia lub zastawienia.

2. Wszystkie osoby naturalne albo prawnicze, oraz spółki handlowe, mające w krajach austriackich miejsce zamieszkania (siedzibę) albo stały pobyt, są obowiązane zgłosić wszystkie zagraniczne papiery wartościowe, jakie do nich należą, a następnie papiery zagraniczne, wręczone im do przechowania lub w zastaw, a należące do mieszkających zagranicą obywateli państw nieprzyjacielskich, o ile zgłoszenie to nie powinno nastąpić w myśl punktu 1. ze strony wymienionych tam instytucji lub firm.

W razie przeszkody u tych osób cięży obowiązek zgłoszenia na ich zastępcach.

Jeżeli zagraniczne papiery wartościowe, które w myśl punktu 2. tego paragrafu należy w Austrii zgłosić, wręczono bez zamknięcia do przechowania albo jako zastaw jakiejś instytucji bankowej albo kredytowej, działającej w krajach węgierskiej korony św. Szczepana, albo w Bośni i Hercegowinie, lub firmie, która w tych krajach wykonuje czynności handlowe sposobem zarobkowania, to należy uwidocznic w zgłoszeniu tę okoliczność.

Zgłoszenia zagranicznych papierów wartościowych (punkt 1. i 2.) można zaniechać, jeżeli jest rzeczą ustaloną, iż należą one do obcokrajowca, nieprzynależnego do żadnego z państw nieprzyjacielskich.

§ 2.

Obowiązkowi zgłoszenia podlegają papiery wartościowe, wystawione przez państwa zagraniczne, przez korporacje publiczne, następnie

przez inne osoby naturalne lub prawnicze, i przez spółki handlowe, mające swe miejsce zamieszkania (siedzibę) za granicą, a mianowicie: akcje, kuksy i inne papiery wartościowe, poświadczające uczestniczenie w zagranicznym przedsiębiorstwie, a wreszcie opiewające na okaziciela lub nadające się do indosu zapisy długów i opiewające na imię i nazwisko częściowe zapisy długów, odnoszące się do pożyczek.

Z papierami wartościowymi stoją na równi wierzytelności księgi długów, stanowiące części pożyczek publicznych.

Nie podlegają zgłoszeniu: losy zagraniczne, następnie talony, kupony na odsetki i dywidendy, a wreszcie banknoty, kasowe bony pożyczkowe, pieniądze papierowe, przekazy, czeki i weksle.

§ 3.

Krajów węgierskiej korony św. Szczepana, jakoteż Bośni i Hercegowiny nie należy zaliczać do zagranicy w rozumieniu tego rozporządzenia.

§ 4.

Jako biura zgłoszenia spełniają swe czynności zakłady bankowe Banku austriacko-węgierskiego. Zgłoszenia należy dokonać w tym zakładzie bankowym, w którego okręgu obowiązany do zgłoszenia ma swe miejsce zamieszkanie (siedzibę) lub w którego okręgu stale przebywa, względnie ma swoje główne przedsiębiorstwo.

§ 5.

Zgłoszenie winno się skutecznie według stanu z dnia 15. grudnia 1916, oznaczając dokładnie papiery wartościowe i stopę procentową oraz kwotę innienną, jakoteż walutę, na którą papiery wartościowe opiewają. Jeżeli papiery wartościowe, które zgłosić należy, znajdują się za granicą, to należy także wymienić kraj, gdzie są przechowywane. Papiery wartościowe, służące jako zabezpieczenie dla wierzytelności, lub długów wobec zagranicy, należy wykazać oddzielnie od reszty papierów wartościowych, wymieniając tę okoliczność. Jeżeli zgłasza się zagraniczne papiery wartościowe, będące własnością osób, przynależnych do państw nieprzyjacielskich, to należy uwidocznnić tę okoliczność w zgłoszeniu.

Do zgłaszania należy używać formularzy, które można otrzymać bezpłatnie w biurach zgłoszenia i w instytucjach kredytowych; należy przytem wykazać papiery wartościowe według krajów, w których je wystawiono, a to dla każdego kraju oddzielnie na osobnym formularzu.

§ 6.

Czasokres zgłaszania trwa od 15. grudnia 1916 do 15. stycznia 1917, może być jednak na prośbę obowiązane do zgłoszenia przedłożonym ze strony biura zgłoszenia.

Osoby, obowiązane do zgłoszenia w myśl § 1., punkt 2., mogą się uwolnić od tego obowiązku, jeżeli złożą bez zamknięcia papiery wartościowe albo poświadczenia ich przechowywania zagranicą w czasie, przepisany dla zgłaszania, w instytucji albo w firmie, które w myśl § 1., punkt 1., są do zgłoszenia obowiązane. Instytucje i firmy, oznaczone w § 1., punkt 1., mają zgłosić w wykazie dodatkowym zagraniczne papiery wartościowe, złożone w czasie, przepisany dla zgłoszenia.

§ 7.

Kto zostanie wezwany przez biuro zgłoszenia do oświadczenia, czy co do niego zachodzą warunki obowiązku zgłaszania, a następnie każdy, od kogo zażąda biuro zgłoszenia wyjaśnień dla uzupełnienia lub sprostowania jego zgłoszenia, jest obowiązany udzielić sumiennie żadanego wyjaśnienia w ciągu czasokresu, ustanowionego przez biuro zgłoszenia.

§ 8.

Organa, którym powierzono przyjmowanie i opracowywanie zgłoszeń, są obowiązane przestrzegać milczenia co do stosunków stron, o jakich przy tej sposobności się dowiedzą. Zgłoszeń nie wolno używać dla celu wymiaru podatków albo należytości.

§ 9.

Począwszy od chwili wejścia tego rozporządzenia w życie jest aż do dalszego zarządzenia dozwolone pozbycie lub zastawienie podlegających obowiązkowi zgłoszenia papierów wartościowych obcokrajowcowi tylko wtedy, jeżeli ekwiwalent pozbytych papierów wartościowych, względnie kwota uzyskanej przy zastawieniu papierów wartościowych pożyczki zostaną oddane w walucie zagranicznej do Banku austriacko-węgierskiego na podstawie układu, zawartego z Bankiem austriacko-węgierskim.

Pozbywania na rzecz obywateli krajów austriackich oraz na rzecz obywateli krajów węgierskiej korony św. Szczepana, lub Bośni i Hercegowiny są dozwolone, o ile papiery wartościowe pozostają w krajach tutejszych, należy jednak donieść o nich do biura zgłoszenia, wymieniając imię i nazwisko oraz adres nabywcy; takiego zgłoszenia nie potrzeba, jeżeli papiery wartościowe pozostają nadal w przechowaniu banku lub firmy, które dokonały zgłoszenia w myśl § 1., punkt 1.

Przesyłanie albo przenoszenie z zagranicy papierów wartościowych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, należy przedtem zgłosić (§ 4.).

§ 10.

Minister skarbu może pozwolić na wyjątki od postanowień tego rozporządzenia.

§ 11.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają grzywnom do 5000 K albo karze aresztu do 6 miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego są powołane władze polityczne.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Klein wlr.

Stibral wlr.

Schwartzenau wlr.

Marek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1917** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1872 za	6 K 40 h	Rocznik 1895 za	7 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1896 "	7 " — "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1875 "	4 " — "	" 1898 "	6 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1876 "	3 " — "	" 1899 "	10 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1877 "	2 " — "	" 1900 "	7 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1901 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1903 "	9 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1904 "	5 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1882 "	6 " — "	" 1905 "	6 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1883 "	5 " — "	" 1906 "	12 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1885 "	5 " 60 "	" 1908 "	9 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1909 "	8 " 50 "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1887 "	5 " — "	" 1910 "	8 " 40 "
" 1865 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "	" 1911 "	7 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1889 "	6 " — "	" 1912 "	12 " 50 "
" 1867 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "	" 1913 "	9 " 50 "
" 1868 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "	" 1914 "	15 " — "
" 1869 "	6 " — "	" 1892 "	10 " — "	" 1915 "	11 " 70 "
" 1870 "	2 " 80 "	" 1893 "	6 " — "		
" 1871 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "		

Cena handlowa za rocznik 1916 będzie podana do wiadomości z początkiem stycznia 1917.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III. Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/3 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie** roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i **wszystkie** roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz **nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/3 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia się uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.